

Publicerad 2011-12-19 23:04 av kerstin skriver

snöleopardens okuvligt rytande mot norr

ryter genom / trängande mörker

genom skugga, genom eld, genom
flykt, genom ansvar, genom

fortfarande genomträngande mörker

vrålet äter sig in,
genom täta skogar, granar

har du någonsin sett skönheten i dem

hur de breder ut sig över marken, tätare och tätare,
tätast i norr

hur lågt kan solen stå

hur vacker kan en midvintermorgon
breda ut sig i min sorgsna själ

bara så vacker som jag tillåter

mig

*

det ryter genom is

hör du hur vackert det knakar under meden

en obändig längtan, som faller in i den sista strimman

faller in och väntar

in

genom / trängande

penetrerande, missigenkännlig, okuvligt

rytande

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kerstin skriver med Poeter.se id #39369 innehar upphovsrätten